

over det endelige Resultat, som Loven bragte. Man mente den Gang, at der var blevet sat for kort Tid mellem de to Eksamen, 4de Klasses Eksamen og Studentereksamen, at de kom alt for hurtigt oven paa hinanden, nemlig 2 Aar, og at der ikke i disse to Aar var Tid nok til at optage selvstændige Kursus og udvikle dem, inden den afsluttende Eksamen kom. — Paa den anden Side mente man, at Eleverne blev tvungne til alt for tidlig at træffe deres Valg mellem de to meget modsatte Retninger, som blev indførte ved Ordningen af 1871. Lige fra det Tidspunkt, da denne Skoleordning blev til, har der da ogsaa stadig været gjort Forsøg paa at ordne om og forbedre paa den. Vi have i 1875, i 1881, 1884, 1889 og 1890 gjort Forsøg paa at reformere og lave om paa denne Ordning, uden at det hidtil er lykkedes. Senest kom der saa i 1898 Forespørgsel fra private Skolebestyrere her i Kjøbenhavn, som ønskede at bringe ud i Livet den Tanke, som jo allerede den Gang var gammel og var kommen frem omkring i saa mange Skoler, at man burde søge at faa en tredie Retning. Dette førte endelig til det Lovforslag, som blev indbragt her i dette Ting af Kultusminister Sthyr, og i hvilket den tredie Retning blev knæsat af Regeringen, man søgte at faa en Tredeling ind i den lærde Skole.

Hvad der skal ske ved det Lovforslag, som her foreligger, er altsaa kun en videre Udvikling af den samme Tanke, men grebet saa langt ned, at man ogsaa faar Realskolen med og søger at faa en Afslutning for den der, hvor den tidligere lærde Skole eller Ungdomsskolen, som den nu skal hedde, begynder. Derved, at man i Stedet for at udstrække de forskellige Fag omtrent fra Skolens Begyndelse til dens Ende, giver de tre forskellige Afdelinger, Skolen vil falde i, Børneskolen, Mellemskolen og Ungdomsskolen, ligesom hver sin Del af Undervisningen, som de nærmest skulle koncentrere sig om, skulde altsaa opnaas, at man kunde afslutte adskillige almindelige Dele af Undervisningen paa samme Maade i de forskellige Skoler, som uddanne til forskellige Retninger i Livet. Jeg tvivler ikke om, at noget saadant kan gennemføres. Jeg tvivler ikke om, at navnlig det, som man har haft en stor Betænkelighed ved, at man begynder paa de klassiske Sprog i en ældre Alder, nemlig to Aar senere paa Latinen og et Aar senere paa Græsk, kan lade sig gøre. Hvis man senere vil koncentrere sig der-

paa, ser jeg ikke nogen Vanskelighed ved at gennemføre Undervisningen omtrent i den samme Maalestok, hvori de klassiske Sprog læres i dette Øjeblik. Forslaget gaar altsaa ud paa, at man i Stedet for som nu at begynde at lade Smaabørn allerede i 2den Klasse lære Latin, først vil gaa til det to Aar senere for en Del af de vordende Studenters Vedkommende, som overhovedet skulde læse Latin. — At Øjeblikket nu kunde være til at optage en tredie Retning uden Græsk, tror jeg at der er Enighed eller i alt Fald overvejende Enighed om. Jeg har heller ikke hørt nogen Stemme hæve sig for at beholde en Ordning, hvorunder der ikke skulde kunne være en Form, som tilsteder, at man kan blive Student uden at have lært Græsk og kun lært Latin til Hjælp ved den sproglige Uddannelse.

Naar Mellemskolen er ført til Ende, saa skulde den efter Lovforslaget afsluttes med en almindelig Forberedelseseksamen. Her komme vi altsaa til det, som synes at være faldet en Del Skoler, nemlig Realskoler og Pigeskoler, stærkt for Brystet. Man har ment, at der vilde ske en Sænkning af Dannelsesniveaueet ved, at en saadan Eksamen skulde afholdes et Aar tidligere endnu, og altsaa Fordringerne blive noget mindre. Men nu er det jo en given Ting, som ogsaa fremgik af det Foredrag, vi hørte af den højtærede Minister, at det dog kun er saa forholdsvis faa af dem, der gaa i Realskolen, kun et lille Procentantal, som ender med at tage denne afsluttende Eksamen, og det er, fordi den større Del af Eleverne gaa ud af Skolerne ved deres Konfirmation og altsaa ikke ville blive i Skolen de to Aar. Hvis det skulde lykkes at faa dobbelt saa mange eller tre Gange saa mange til at blive et Aar længere i Skolen i Stedet for de faa, som nu blive 2 Aar længere i Skolen, saa skulde jeg mene, at man havde Ret til at sige, at Dannelsesniveaueet ikke var sænket, saa tror jeg endog, at der vilde være opnaaet dette, at en større Del af de unge Mennesker fik en større Dannelse, og der vilde endog altid være nogle, som vilde gaa videre i den Retning, som er anvist ved Lovforslaget, og tage en Tillægseksamen ud over denne Forberedelseseksamen. Denne stærke Anke mod Lovforslaget, at det sænker Dannelsesniveaueet, ser jeg saaledes egentlig ikke rammer Lovforslaget. Noget andet er, om man, hvad jeg ikke ved, ikke kunde ordne det saaledes, at man blev fri for disse to Eksamen 2 Aar efter hinanden, det er dog noget, som